

ΜΗΧΑΝΕΣ

Η ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ — Η
ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΕΘΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 15 — *Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16 — *Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΜΑΣ.

Ὀλίγισται ἡμέραι υπολείπονται ὥπως συμπληρωθῇ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν· οὐχ' ἤττον ἐκλείσαμεν αὐτὸ ἀποτόμως μετὰ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ ἀρχόμεθα νέου. Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν φίλων ἔχουσιν σὺν χαίνουσι φύλλα, ἂς παρατηρήσουν ἐπὶ τῆς κεφαλίδος ὅτι δικαιούμενοι νὰ λάβωσι μόνον ἑκατὸν δύο φύλλα, ἔλαβον ὅσα ἔλαβον.

Εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν περίπατον εἰχομεν ἀνακύψει, παρὰ τὰ κανονισμένα, χωρὶς προγράμματος· ὡς τοιοῦτο ἄνευ ἐγωῖσμοῦ ἢ ἂν θέλετε καὶ μετ' ἐγωῖσμοῦ ἐνομίσαμεν τὸ ὄνομά μας, ἐν μὲν τῇ πολιτικῇ ἀρτίως τότε ἐξελθὼν μετὰ τιμῶν ἐκ τοῦ δικαστηρίου τοῦ λαοῦ, ἐν δὲ τῇ φιλολογίᾳ ἐπαρκῶς ἐκτυλίξαν καὶ τάσεις καὶ σημαίαν.

Μετὰ ἐνιαύσιον ἤδη ἐργασίαν πολὺ ὀλιγωτέραν ἔχομεν ἀνάγκην προγράμματος τώρα· ἀφοῦ κατεστήσαμεν ἀνάδοχον ἐν τῇ ὀνομασίᾳ τοῦ φύλλου τὸν πρωθυπουργόν μας, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ δεχθῶμεν καὶ ἄλλο τοῦ αὐτοῦ λόγιον· Μᾶς γνωρίζετε καὶ σᾶς γνωρίζομεν.

Ὁφείλομεν ἀπλῶς νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι τὰ περὶ τοῦ φύλλου διὰ τοῦ Ἡμερολογίου ἀγγελθέντα κατὰ τὸ ἡμισυ μόνον θέλομεν ἐκπληρώσει, τοῦλάχιστον μέχρι τῆς ἀνοίξεως· ἦτοι, τῆς μὲν συντάξεως τοῦ φύλλου ἐπαισθητῶς ἀποπειρώμεθα τὴν βελτίωσιν, ἐξασφαλίσαντες σπουδαίαν συνεργασίαν, ἀλλ' αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδόσεως ὡς καὶ τὸ σχῆμά του μένουσιν αἱ αὐταί.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ παραμονὴ τοῦ Νέου ἔτους δὲν παρήλθε τόσον τρελλή, ὅσον πέρυσι, μ' ὅλον τὸ ὥραϊον τοῦ καιροῦ. Κόσμος ὅχι τόσο πολὺς, βόκάναι καὶ συρίκτραι ὀλίγισται. Ἴσως ἐλυπούμεθα νὰ διώξωμεν μετὰ συριγμῶν τὸ θνήσκον ἔτος, φοβούμενοι ὅτι θὰ τὸ ζητήσωμεν ἂν τὸ Νέον ἔλθῃ μὲ π...

Τὰ ἐμπορικὰ ἐν τούτοις εἰργάσθησαν καλὰ. Τὸ καθὲν ἐξ αὐτῶν ὁμοιάζει τοῖς κλωδοῦς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους στοιβάζουν ἀπὸ κότταις οἱ χωρικοὶ καὶ μεταφέρουν εἰς τὴν πόλιν. Κότταις ἦσαν αἱ Ἀθηναῖαι μας.

Ἰσχυρὰ ἀπὸ τόσους ἀγοραστὰς, ἡλίπζομεν νὰ ἴδωμεν τὸ ἑσπέρας τὰ ἐμπορικὰ κενὰ· αἰφνιδίως τὰ εἶδομεν πληρέστερα ἢ τὸ πρῶτ. Φοβεροὶ ταχυδακτυλουργοὶ αὐτοὶ οἱ ἐμποροί!

Τὰ Ζαχαροπλαστεῖα ὁμοιάζον αἰθούσας γάμου ἢ τελετῶν. Διεκρήθη κυρίως τὸ τῆς Ὁδοῦ Σταθίου τοῦ κ. Γρεγορίου. Ἄν μόνον ἐν ὅλῃ τῇ πόλει τὸ εἶδομεν περιέργως ἐρημον· καὶ εἴπομεν· Αὐτὸ θὰ εἴηαι Σαχαροπλαστεῖον.

Εὐφυὲς ἐπίστρατος βλέπων μετὰ πόνου τὰς ἐν τοῖς Ζαχαροπλαστείοις ἐκθέσεις τῶν γλυκῶν ἔλεγε·
— Ἐμεῖς ἔπρεπε νὰ ἐκθέσουμε τῆς κουραμάνας μας.

Ἀρχισφουρικτὴς καὶ ἀρχιπειραστὴς τῶν Κυριῶν ἦτο ὁ κ. Καλλιγὰς. Ἐώραζεν, ὡς φαίνεται, τὴν ἀναγέννησίν του.

Ο Εὐέλπιδες τοῦ Ναυτικοῦ ἦσαν ἐρατεινοὶ ὡς θάλασσα